

- Afghanistan, 16 jaar, vrouw

Gebeurtenissen op volgorde:

- Verontrustende verhalen horen
- Taliban wint terrein in jouw gebied
- 's Nachts vluchten naar vliegveld Kabul, afscheid vader
- Voorbereiden vluchten naar buitenland met broer en moeder
- Aankomen in AZC Groningen
- Voogd toegewezen krijgen (einde 1)

1

Je hoort geruchten over de Taliban. Ze winnen steeds meer gebied. Gelukkig zijn ze op dit moment niet in jouw regio.

Q1

Je ouders vragen je naar de supermarkt te gaan. De Taliban komt steeds dichterbij. Doe je voorzichtig?

2

Voorzichtig loop je over straat. Alles lijkt nog normaal.

Wanneer je de supermarkt binnenloopt, zie je mensen haastig de schappen leeg trekken.

3

Je loopt over straat naar de supermarkt. Iemand botst keihard met hun winkelwagen tegen je aan, en je valt op de grond.

4

“Hier waren we al bang voor,” zegt je vader. “We maken ons best zorgen. We hoorden dat de Taliban steeds dichterbij komt.” “We denken er over na om te vluchten,” zegt je moeder ineens, bijna in tranen uitbarstend. (goto q10)

Q2

Vraag je aan een omstander wat er aan de hand is?

Q3

Roep je hen na?

7

“Hey, kijk is uit! Waarom haast je je zo?” roep je nog snel. “Geen tijd, ik moet weg hier!” zegt hen.

Q7

Ga je de supermarkt binnen, of ga je naar huis?

5

“Hoi, mag ik vragen wat er aan de hand is?” vraag je aan een man die langsloopt. “Ik kan niet met je praten, ik moet snel naar huis. We zijn hier niet meer veilig.”

Je wordt bang. Zou de Taliban al dichtbij zijn? Wat moet je doen? Wat willen je ouders doen?

6

Je loopt de supermarkt binnen en gaat je lijstje af. De bloemkool is nergens te vinden, en er is nog maar 1 blik tomatensaus. Bang dat je ouders boos worden, reken je af bij de kassa. Wanneer je thuiskomt, zet je de ingrediënten in de keuken klaar.

Q6

Je ouders vragen je hoe het in de supermarkt was. Stel je ze gerust? Of vertel je ze hoe iedereen in paniek was?

Q5

Moet ik naar huis gaan?

9

Snel ga je, zonder boodschappen, naar huis. Je ouders vragen waarom je de boodschappen niet mee hebt.

Q9

Vertel je ze de waarheid, of een smoes?

10

“Oh, het was best oké. Iets drukker dan normaal, dus niet alles wat ik moest halen was er,” vertel je aan je ouders. “Gelukkig maar,” zegt je vader. “We maken ons best zorgen. We hoorden dat de Taliban steeds dichterbij komt.” “We denken er over na om te vluchten,” zegt je moeder ineens, bijna in tranen uitbarstend.

11

Je vertelt je ouders wat er is gebeurd en hoe het er in de supermarkt aan toe is.

“Hier waren we al bang voor,” zegt je vader. “We maken ons best zorgen. We hoorden dat de Taliban steeds dichterbij komt.” “We denken er over na om te vluchten,” zegt je moeder ineens, bijna in tranen uitbarstend.

Q10

Vind je dit een goed idee? (vluchten)

12

Je vertelt je ouders dat je denkt dat dat het beste is. (Jullie gaan vluchten)

Het is 2 weken later. Midden in de nacht wordt je wakker van een auto op straat. “Wie rijdt er nou weer rond om deze tijd?” vraag je jezelf af. Je probeert weer te gaan slapen.

Rond 4 uur wordt je weer wakker je deur die open gaat. Het is je moeder. “We moeten nu vluchten,” zegt ze. “De Taliban is nog maar 1 dorp verderop. Pak snel je spullen, we moeten over een uur weg.”

Ineens schrik je helemaal wakker. Je wist dat dit er aan zat te komen, maar je had het niet zo plotseling verwacht.

13

Je vertelt je ouders dat je vindt dat vluchten (nog) niet nodig is. (Jullie gaan niet vluchten)

Het is 2 weken later. Midden in de nacht wordt je wakker van een auto op straat. "Wie rijdt er nou weer rond om deze tijd?" vraag je jezelf af. Je probeert weer te gaan slapen.

's Ochtends aan de keukentafel praten je ouders over het dreigende gevaar. "De Taliban is nog maar 1 dorp van ons weg. Misschien moeten we toch vluchten. Ik weet het allemaal niet meer," zegt je moeder. "Dat is niet nodig," zegt je vader. "Zo snel gaan ze nou ook weer niet. Het komt vast goed, of ze ons nou bereiken of niet." "Ik hoop dat je gelijk hebt," zegt je moeder. "Ik maak me zorgen."

Tijdens school hoor je ineens vuurwapen schoten. Iedereen in de klas schrikt zich kapot. Zal dat de Taliban geweest zijn?

Q12

Je hebt je noodzakelijke spullen gepakt (tandenborstel, 1 setje kleding, etc.). Er is nog ruimte voor 1 ding. Wat neem je mee?

A: Een fotolijstje met een foto van je gezin; B: je telefoon; C: De knuffelbeer die je sinds je geboorte hebt

Q13

Ga je de klas uit en snel naar huis?

A: Ja; B: Nee

15

Je rent snel het lokaal uit, je bent niet de enige. Je valt bijna. Als je op straat komt zie je in de verte leger auto's rijden met gewapende mannen. Dat moet de Taliban zijn. Snel loop je de andere kant op, dan maar omlopen naar huis.

Thuis aangekomen zie je je broer uit zijn auto stappen. Jullie lopen allebei naar binnen, waar je ouders ook in paniek thuis zijn gekomen. "Ik zei toch dat we hadden moeten vluchten!" schreeuwt je moeder tegen je vader. "Misschien wel," zegt je vader, "maar nu is het al te laat."

Je bedenkt je dat vrouwen van de Taliban hun gezicht moeten bedekken. Je vertelt dit aan je moeder.

Q15

Ga je gezicht bedekkende kleding dragen?

A: Ja; B: Nee

14

Je besluit te blijven. Veel mede leerlingen rennen het lokaal uit. Ook de docenten weten niet wat ze moeten. Alle leerlingen die overblijven worden in de gymzaal gezet, waar je een aantal uur blijft. Je wordt later naar huis gestuurd. De straten zijn verlaten.

16

De volgende dag onderweg naar school zie je Taliban leden door de straten rijden. Je hebt geen gezichtsbedekking. Een Taliban strijder roept naar je. Je probeert door te lopen, maar wordt tegengehouden en op de grond geduwd. Je valt met je hoofd op het asfalt en raakt bewusteloos.

ENDING Hospital death

Nadat je bent gevallen, ben je een aantal keer getrapt voordat de Taliban weer doorrijdt. Je wordt door omstanders naar het dichtstbijzijnde ziekenhuis gebracht, waar je door je verwondingen komt te overlijden. (Einde 1/5)

17

De volgende dag onderweg naar school zie je Taliban leden door de straten rijden. Gelukkig merken ze je niet negatief op en kom je veilig, maar angstig op school aan.

ENDING Bomb death

Halverwege de dag hoor je een luchtafweer systeem afgaan. De docent instrueert iedereen om onder de tafels te zitten. Even later valt er een bom op je school. Je komt te overleden onder het puin. (Einde 2/5)

18

Je ouders roepen dat je moet opschieten. Je pakt nog snel je [meegenomen item] en stapt in de auto. "Waar is papa?" vraag je aan je moeder. "Ik ga niet mee," zegt je vader naast de auto. "Ik blijf hier. Ik hoor hier thuis en ik kan dit land niet verlaten." Je hebt een emotioneel maar erg snel afscheid van je vader. Zal je hem ooit nog zien? (Eind deel 1)

Op het vliegveld is het erg druk. Aan boord van het vliegtuig is het overvol; sommige mensen hebben geen plaats. Gelukkig is dat jullie wel gelukt.

Je weet eigenlijk niet eens waar het vliegtuig naar toe vliegt. Misschien weet niemand dat wel.

Q18

Je moet heel nodig naar het toilet. Durf je op te staan?

A: ja; B: nee

19

Je wringt je door de menigte. Als je opgelucht terugkomt van het toilet, zie je dat je plaats is ingenomen. Iemand duwt je weg; er breekt een ruzie uit.

ENDING airplane death

Je valt. Je hoofd raakt een stoel en daarna de grond. Je raakt bewusteloos en stikt in je eigen spuug. Je overlijdt ter plekke. (Einde 3/5)

20

Je besluit het in te houden.

Wanneer het vliegtuig tot stilstand komt, hoor je dat je bent aangekomen in Nederland. Er komen agenten binnen. Ze vertellen dat iedereen één voor één naar buiten moet komen en hun paspoort moet laten zien: anders worden ze teruggestuurd. “Shit,” denk je. Ik heb geen paspoort.

Inventory branch 1

Als mobiele telefoon: 22

Anders: 21

21

Je bent aan de beurt. Je vertelt de agenten dat je geen paspoort bij je hebt: je wordt gescheiden van je moeder en broer, zij worden naar een andere ruimte gebracht. Zij hadden wel hun paspoort.

Na 12 uur wachten in een wacht cel, wordt je gebracht naar een vliegtuig richting Kabul.

ENDING airplane back

Eenmaal terug aangekomen op Kabul, heb je niks. Je baggage is niet mee terug gekomen. Je hebt alleen nog je [meegenomen item]. Je hebt geen geld om terug naar je dorp te gaan. Je weet niet wat te doen. (Einde 4/5)

22

Je bent aan de beurt. Je verteld de agenten dat je geen paspoort bij je hebt, maar wel een foto er van op je mobiele telefoon. Eigenlijk mag dit niet, maar nadat je ze vertelt dat je anders van je moeder en broer wordt gescheiden, laten ze je meegaan. Er wordt wel gezegd dat je z.s.m. een paspoort moet regelen bij het AZC waar je geplaatst wordt.

Nadat je met je moeder en broer de nacht op Schiphol moest blijven, wordt je met een bus naar Groningen gebracht. Daar zit een AZC waar je tijdelijk moet blijven, hoor je. Daar zullen ze je helpen aan de juiste papieren en de aanvraag voor een verblijfsvergunning.

Q22

Je merkt dat je in Nederland echt niet altijd welkom bent.

A: Blijf hoop houden; B: Ik ben onzeker

23

Je blijft hoop houden voor de toekomst.

ENDING good future

Jaren in de toekomst lijkt alles de goede kant op te gaan. Je hebt vmbo afgerond en gaat volgend schooljaar een MBO opleiding doen in software development. Je hebt niet veel geld en woont nog wel in het AZC: het is in Nederland slechter geregeld dan je dacht. Maar je blijft hoop houden. (Einde 5/6)

24

Je bent onzeker over de toekomst.

ENDING bad future

Jaren in de toekomst woon je nog steeds in het AZC. Na alles dat je hebt meegemaakt, heb je ernstige psychische schade opgelopen. Je werd verplicht naar school gestuurd, maar je kan je

nergens op focussen. Je mist je vader, je dorp, je oude school. Mensen in Nederland haten je. Je weet niet hoe je toekomst er uit gaat zien. (Einde 6/6)